

Maiden

DONES VISTES PER
DONES VISTES PER

11/06
– 31/08

Museu d'Art de Cerdanyola, MAC Can Domènech

De dimarts a dissabte, de 17 a 20 h

Diumenges i festius, d'11 a 14 h

C. de Sant Martí 88 · 08290 Cerdanyola del Vallès

T. 93 591 41 30 · mac@cerdanyola.cat

Inauguració amb visita de la comissària

11/06 · 20 h.

Visites guiades

16/06, 21/07, 18/08 · 12 h.

Organització

Amb el suport de

Participants : : : : :

Cristina Alcaide
Silvia Ariza
Ana Barbero
M. Ángeles Benítez
M. Carmen Benítez
Núria Durán
Antonia Fuentes
Conxita García
Marina López
Helena Llopis
Helen Llorens
Maria Jovell
M. Jesús Márquez
Glòria Molina
Miriam Ruiz
Elodia Serrano

MAIDEN ÉS LA MATERIALITZACIÓ D'UN PROCÉS DE GAIREBÉ DOS ANYS DE TREBALL COL-LABORATIU EN EL SI D'UN GRUP DE DONES FOTÒGRAFES DE L'AGRUPACIÓ FOTO-CINE CERDANYOLA-RIPOLLET (AFOCER). NASCUT GRÀCIES A INQUIETUDS PERSONALS COMPARTIDES ENTRE SÒCIES, MAIDEN ÉS, PER SOBRE DE TOT, UN PROCÉS DE TREBALL COL-LECTIU I HORIZONTAL EN QUÈ EMPATIES I COMPLICITATS ENTORN A LA FOTOGRAFIA I EL COS S'HAN ARTICULAT A BASE DE MOLTES HORES D'ESTUDI I NOMBROSES SESSIONS DE POSTPRODUCCIÓ DE LES IMATGES QUE AQUÍ S'EXPOSEN.

Fotografiar-se nua. Observar el propi cos. Aquell que, a mesura que avancen els anys, es transforma amb l'avenç inexorable del temps, tot allunyant-se dels paràmetres socio-estètics femenins imperants en els mitjans de comunicació de masses i la publicitat. Aquests anhels són els que donen el tret de sortida a Maiden. Una voluntat d'observar, amb atenció renovada, els cossos nus femenins —en plural, com plurals són. Així arrenca un programa de sessions de fotografia d'estudi en el qual retratar els cossos de les altres dones suposa reconèixer-ne el propi. El fet que et retratin el cos possibilita l'alliberació de la pressió personal i facilita altres imatges, i, quan el veus, l'aprecies d'una manera diferent. No és el cos en si, és com es mira i es representa. I aquí la fotografia opera com a una eina transformadora dels subjectes i les alteritats. Precisament, com que són dones vistes per dones, les fotografies compten sovint amb gestos d'apropiació i significació d'aquells objectes que, tradicionalment, han

contribuït al fetitxe eròtic de la dona, com són les sabates de tacó. Una apropiació que desnaturalitza mecanismes de codificació visual d'allò femení i que són encara avui ubics i assumits en el nostre ecosistema visual.

El joc, l'experimentació i la prova-error han conduït una producció fotogràfica que, al llarg dels mesos, s'ha mogut a través de diferents registres escenogràfics, objectuals, plàstics i temàtics: del formalisme avantguardista a una fotografia directa, passant per composicions iròniques entorn del gènere i del sexe. L'amateurisme en grup és un terreny en el qual es construeixen i desenvolupen aprenentatges sobre el

llenguatge fotogràfic de forma conjunta, amb intel·ligències i sensibilitats compartides. Consisteix en un diàleg entre els aprenentatges en fotografia ja adquirits i la intuïció i l'experimentació sostinguda en el si del plató i al llarg de les sessions de treball.

Les fotografies que aquí es presenten són la conseqüència material de totes aquestes dinàmiques. Unes fotografies que destaquen per la seva senzillesa estètica. Imatges en blanc i negre, escassament retocades, que denoten la concepció que tenen aquest grup de dones d'entendre, apropar-se i relacionar-se amb la fotografia: de forma directa, en brut, defugint tot tipus de manierisme tècnic, estètic o documental, tan propi del sentit competitiu que històricament ha caracteritzat la fotografia amateur amb aspiracions. No és que el grup de dones d'AFOCER ignori els principis plàstics i tècnics per a produir una fotografia virtuosa; és, senzillament, que

no els interessa, perquè entenen la fotografia com a eina potencial per a l'autoaprenentatge creatiu, així com per a posar en relació persones, afectes i moments. És a dir, activen les possibilitats que ofereix la fotografia per a la pròpia agència, no per a la pròpia vanitat.

Ni autories singulars, ni imatges impactants irrepetibles. El més valuós de Maiden són les complicitats i les sinèrgies que la fotografia ha contribuït a teixir, a la vegada que constata que altres maneres d'entendre la pràctica artística de la fotografia són una realitat i mereixen un reconeixement pel seu vast potencial social, afectiu i creatiu.

Núria Fernández Rius